

Människofiskare

Av Ellen G. White

”När Jesus vandrade utmed Galileiska sjön, fick han se två bröder, Simon som kallas Petrus och hans bror Andreas, kasta ut nät i sjön. De var fiskare. Han sade till dem: Följ mig, så skall jag göra er till människofiskare. Genast lämnade de näten och följde honom. Han gick vidare och fick då se två andra bröder, Jakob, Sebedeus son, och hans bror Johannes, där de satt i båten tillsammans med sin far Sebedeus och gjorde i ordning sina nät. Han kallade på dem, och genast lämnade de båten och sin far och följde honom.

Dessa mäns snabba lydnad, utan en enda fråga, utan något löfte om lön, verkar anmärkningsvärd, men Kristi ord var en inbjudan som antydde allt det som han avsåg att den skulle göra. Hans ord hade ett starkt inflytande. Han kom inte med någon lång förklaring, men det fanns en tilldragande kraft i det han sa.

Kristus skulle göra dessa fattiga fiskare, tillsammans med sig själv, till verktyg för att ta människor ur Satans tjänst och sätta dem i tjänst för Gud. I detta arbete skulle de bli hans vittnen och bära ut hans sanning, utan inblandning av traditioner och människors spetsfundigheter. Genom att praktisera hans goda egenskaper, genom att vandra och arbeta med honom, skulle de bli kvalificerade att bli människofiskare. De skulle bli hans statsministrar. Men han uppmanade dem inte att söka till världsliga skolor för att dra nytta av världslig bildning. Han sa inte till dem att gå till de judiska synagogorna för att lära sig rabbinernas vanor och traditioner, för att förbereda dem för det arbete som han hade för dem som hans evangelister. De skulle inte bli lärare efter de judiska lärarnas sätt. ”Följ mig” sa Kristus, ”och jag ska göra er till människofiskare.”

Så utsågs de första lärjungarna för evangeliets tjänst. Under tre år arbetade de tillsammans med Frälsaren, och genom hans undervisning, hans helande verksamhet, hans exempel, förbereddes de för att fortsätta det arbete som han påbörjade. Hans kunskapsskatt placerades i lerkärl. Genom en enkel tro, genom ren och ödmjuk tjänst, utbildades lärjungarna i Kristi skola för att bära samma sorts ansvar som han bar.

Helt visst valde Kristus det som ansågs dåraktigt i denna värld, dem som världen förklarade okunniga och olärda, för att göra de lärda förbryllade. Lärjungarna var olärda i rabbinernas traditioner men med Kristus som sitt exempel och sin lärare, fick de en utbildning av yppersta slag. Kristus förberedde dem för att förkunna de högsta sanningar.

De som predikar Kristus måste dagligen lära från Kristus, för att förstå hemligheten med att rädda och tjäna de själar som han dog för. De får inte ta med någon stolthet eller eftergivenhet mot jaget i sitt arbete. I tanke, ord och handling skulle de uppenbara den andliga förfining och den kristuslika artighet som samhörighet med Frälsaren ger. Hans kärlek och medkänsla ska ständigt visa sig i deras liv.

”Följ mig” sa den store läraren, ”och jag ska göra er till människofiskare.” De som lyder denna maning måste arbeta med hjärtat fyllt av kristuslik kärlek till människor. De måste följa Frälsarens exempel i allt, dela hans ömma medkänsla och hans stränghet mot all ondska. Kristus är den stora förebilden för alla. Vi ska vara hans medarbetare. De som är i hans tjänst ska frigöra sig från alla affärs-åtaganden som kan fläcka deras kristuslika karaktär. De fiskare som Frälsaren kallade lämnade genast sina nät. De som tar sig an pastorsämbetet får inte ge sig in i affärer som skulle skapa hårdhet i deras leverne och hindra dem från att göra framsteg i andliga ting.

I denna evangeliets avslutande verksamhet finns ett stort område som behöver försees med arbetare, och mer än någonsin måste medhjälpare värvas bland lekmännen, till verket. Både ungdomar och äldre kommer att kallas från åkern, från vingården och från verk-

staden, och sändas ut av Mästaren för att förkunna hans budskap. Många av dessa har haft små möjligheter till utbildning, men Kristus ser kvalifikationer hos dem, som kommer att göra det möjligt för dem att uppfylla hans syfte. Om de lägger sin själ i arbetet, och fortsätter att lära, kommer han att rusta dem för att arbeta för honom.

Han som känner djupet av världens elände och förtvivlan vet också vilka medel han ska använda för att ge hjälp. Han ser människor på alla håll, som lever i mörker, nedtyngda av synd, sorg och smärta. Men han ser också deras möjligheter. Han ser den nivå de kan nå. Trots att människor har missbrukat sina gåvor, slösat bort sina talanger och förlorat den gudomliga naturens värdighet, kommer Skaparen att upphöjas genom deras förlossning.

Ansvar för att arbeta för dessa behövande människor på jordens ogästvänliga platser, lägger Kristus på dem som kan känna för de okunniga och sådana som gått vilse. Han vill vara närvarande för att hjälpa dem vars hjärtan är mottagliga för att känna medlidande, även om deras händer är grova och oskickliga. Han vill arbeta genom dem som kan se nåd i elände, och vinst i förlust. När världens Ljus passerar förbi, kommer förmåner att skönjas i svårigheter, ordning i förvirring och framgång i det som framstår som misslyckande. Olyckor kommer att ses som förtäckta välsignelser, bedrövelser som nåd. Arbetare från vanligt folk, som delar hela mänsklighetens sorger, kommer genom tron att se honom arbeta tillsammans med dem.

Signs of the Times, 19 juli 1905
Översättning: S. Gundler